

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองที่มุ่งศึกษาการพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย โดยใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในห้องถันเรื่องแม่ทอมศึกษา เพื่อเป็นแนวทางให้ครูและผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาปฐมวัยได้ประโยชน์ ในการพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ โดยการใช้แหล่งเรียนรู้ที่อยู่ในห้องถันให้เกิดประโยชน์แก่เด็กอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อเปรียบเทียบทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในห้องถัน เรื่องแม่ทอมศึกษา
- เพื่อศึกษาความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยที่มีต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในห้องถัน เรื่องแม่ทอมศึกษา

สมมุติฐานการวิจัย

- ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในห้องถัน เรื่องแม่ทอมศึกษา สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
- ความพึงพอใจของเด็กปฐมวัย หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในห้องถัน เรื่องแม่ทอมศึกษา อยู่ในระดับมาก

ขอบเขตของการวิจัย

- ขอบเขตของ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนอนุบาลปีที่ 2 ตำบลแม่ทอม อำเภอบางกล้ำ จังหวัดสงขลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 2 เครือข่ายที่ 13 จำนวน 8 โรงเรียน 9 ห้องเรียน จำนวน 96 คน (ข้อมูลจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 2)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองม่วง ตำบลแม่ทอม อำเภอบางคล้า จังหวัดสงขลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 16 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. ขอบเขตของเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยคือ หน่วยการเรียนรู้ แม่ทอมศึกษา สำหรับเด็กปฐมวัย ตำบลแม่ทอม อำเภอบางคล้า จังหวัดสงขลา และให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 เรื่องรวมกีฬากับธรรมชาติรอบตัว เรื่องรวมเกี่ยวกับคุณและสถานที่แวดล้อมเด็ก

3. ขอบเขตของตัวแปร

3.1 ตัวแปรต้น

1) การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ ในท้องถิ่น

3.2 ตัวแปรตาม

1) ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์

2) ความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยที่มีต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ เรื่องแม่ทอมศึกษา

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ใช้ระยะเวลาในการวิจัย 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง รวมใช้เวลาในการวิจัย 15 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. แผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ เรื่อง แม่ทอมศึกษา จำนวน 15 แผน

2. แบบทดสอบวัดทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ จำนวน 5 ด้าน ด้านละ 4 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่น 0.77

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ เรื่อง แม่ทอมศึกษา จำนวน 10 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่น 0.86

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการทดลองมีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ขอความร่วมมือจากผู้บริหาร โรงเรียนในการทำวิจัย

2. ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มนักเรียน จำนวน 1 ห้องเรียน ชั้นอนุบาลปีที่ 2 อายุ 5-6 ปี โรงเรียนบ้านหนองม่วง ตำบลแม่ทอม อำเภอบางคล้า จังหวัดสงขลา จำนวน 16 คน เป็นกลุ่มทดลอง
3. ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในห้องถิน เรื่องแม่ทอมศึกษา เป็นระยะเวลา 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง รวมเวลา 15 ชั่วโมง
4. ทดสอบก่อนจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในห้องถิน เรื่องแม่ทอมศึกษา ด้วยแบบทดสอบทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
5. ผู้วิจัยทำหน้าที่สอนเด็กกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแผนการจัดประสบการณ์โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในห้องถิน เรื่องแม่ทอมศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
6. หลังจัดประสบการณ์ ผู้วิจัยทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ชุดเดียวกันที่ได้ทดสอบก่อนจัดประสบการณ์อีกรอบ
7. วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติและสรุปผลการทดลอง

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติพื้นฐาน
 - 1.1 คะแนนเฉลี่ย
 - 1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติทดสอบสมมติฐาน

เปรียบเทียบการพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในห้องถิน เรื่อง แม่ทอมศึกษา โดยใช้ t-test แบบ Dependent Samples

สรุปผลการวิจัย

1. ค่าเฉลี่ยของแบบทดสอบวัดทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยหลังจากได้รับการจัดประสบการณ์โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในห้องถิน เรื่อง แม่ทอมศึกษา โดยภาพรวมสูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เรื่องพิจารณารายหักษะ พบว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในห้องถิน เรื่อง แม่ทอมศึกษา มีการพัฒนาทักษะจำนวนมากที่สุด-น้อยที่สุด สูงสุดเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ จำนวนเท่ากัน การนับ 1-20 การรู้ค่าจำนวน และจำนวนน้อยกว่า-มากกว่า ตามลำดับ

2. ความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยต่อการจัดประสบการณ์โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น เรื่อง แม่ทอมศึกษา โดยภาพรวมมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{x} = 2.83$) เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่าอยู่ในระดับมากทุกประเด็นและประเด็นที่ค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนอย่างมาโรงเรียนทุกวัน ($\bar{x} = 3.00$) บรรยายการในการเรียนนำสันใจและสนุกสนาน ($\bar{x} = 2.93$) และ นักเรียนบอกค่าของจำนวนจากแหล่งเรียนรู้ได้ถูกต้อง ($\bar{x} = 2.93$) ประเด็นที่ค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การเรียนรู้แบบนี้ทำให้นักเรียนเข้าใจค่าของจำนวน ได้ชัดเจน ($\bar{x} = 2.66$)

อภิปรายผล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาผลของจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น เรื่องแม่ทอมศึกษา ที่มีต่อการพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองม่วง ตำบลแม่ทอม อำเภอบางกล้ำ จังหวัดสงขลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 16 คน ซึ่งจากการศึกษาค้นคว้าปรากฏผล ดังนี้

1. เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนโดยใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น เรื่อง แม่ทอมศึกษา หลังการจัดประสบการณ์มีการพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์แตกต่างจาก การจัดประสบการณ์ อายุต่ำกว่า 2 ปี ที่ระดับ .01 สอดคล้องงานวิจัยของ นภพร ละดาห์ (2552 : 76) ศึกษาผลการใช้สื่อการเรียนรู้ในท้องถิ่น เพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ด้าน การจัดประเภทของเด็กปฐมวัยจากแบบทดสอบทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ด้านการจัดประเภท หลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลองและ สามารถอภิปรายผลได้ว่า การที่เด็กมีการพัฒนาทักษะทาง คณิตศาสตร์สูงขึ้นเนื่องจากได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น เรื่อง แม่ทอมศึกษา โดยใช้ขั้นตอนตามรูปแบบ 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นสำรวจแหล่งเรียนรู้ ขั้นเรียนรู้จาก แหล่งเรียนรู้ ขั้นประเมินผลจากแหล่งเรียนรู้ ขั้นนำไปใช้จากแหล่งเรียนรู้และ ขั้นประยุกต์ความรู้ และเผยแพร่ผลงานจากแหล่งเรียนรู้ ที่มีผลต่อทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ดังนี้

1.1 ขั้นสำรวจแหล่งเรียนรู้ เป็นขั้นที่ครูนำเด็กปฐมวัยไปศึกษาสำรวจแหล่งเรียนรู้ วัดคูเต่า ตลาดน้ำบางหยี สวนข้าวตากแหงรอบ ๆ โรงเรียน และในชุมชนในตำบลแม่ทอม ในการวิจัย ครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การกระตุ้นการเรียนรู้ด้วยการใช้คำนามของครู กระตุ้นด้วยสื่อของจริง เพื่อให้ นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้วยการสนทนา ซึ่งทำให้เกิด การเรียนรู้ในลำดับต่อไป

1.2 ขั้นเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ เป็นขั้นที่ครูนำเด็กปฐมวัยศึกษาแหล่งเรียนรู้และปฏิบัติ กิจกรรม เกี่ยวกับหน่วยการเรียนรู้ท่องถิ่น เรื่อง แม่ทอมศึกษา ครูสอนทนา กับเด็กเกี่ยวกับจำนวนของสิ่งต่าง ๆ ในวัดคูเต่า ตลาดน้ำบางหึ้น สวนข้าวตากแคงรอบ ๆ โรงเรียน ซึ่งเป็นการใช้สื่อการเรียนรู้ เพื่อกระตุ้นให้เด็กเกิดการเรียนรู้ด้วยสื่อของจริง โดยให้เด็กสังเกต นับจำนวน และเปรียบเทียบ เป็นการจูงใจให้เด็กคิด และ ติดตาม โดยการให้เด็กสังเกตสิ่งรอบ ๆ ตัวและกระตุ้นด้วยคำถาม เช่น เด็ก ๆ คิดว่าในสถานที่ดังกล่าว มีจำนวนต้นไม้กี่ต้นและแต่ละต้นมีขนาดเท่ากันหรือไม่ เพราะเหตุใด ต้นไม้ร่างกายใหม่มีจำนวนมากที่สุด และสิ่งไหนมีจำนวนน้อยที่สุด เป็นต้น จากคำถามเป็นการกระตุ้น ให้เด็กได้คิด และเด็กเกิดทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์จากการตอบคำถามของครู การสังเกต การค้นหา และการอภิปราย

1.3 ขั้นประเมินผลจากแหล่งเรียนรู้ เป็นขั้นที่ครูให้เด็กปฐมวัยทำแบบทดสอบวัด พื้นฐานทางคณิตศาสตร์หลังจากครูจัดประสบการณ์การเรียนรู้แหล่งเรียนในท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุ จุดประสงค์การเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง แม่ทอมศึกษา จำนวน 3 สัปดาห์ เป็นเวลา 15 ชั่วโมง โดยมีครูผู้สอน เป็นผู้ประเมิน ผลการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยหลังการจัดประสบการณ์ทำให้ค่าเฉลี่ย ของทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนสูงขึ้นทุกด้าน ได้แก่ ด้านการนับ 1-20 ด้านการรู้ค่า จำนวน 1-20 ด้านการรู้ค่าจำนวนเท่ากัน ด้านการรู้ค่าจำนวนที่มากกว่า–น้อยกว่าและด้านการรู้ค่า จำนวนมากที่สุด–น้อยที่สุด

1.4 ขั้นนำไปใช้จากแหล่งเรียนรู้ เป็นขั้นที่เด็กปฐมวัยสามารถทำแบบทดสอบวัด พื้นฐานทางคณิตศาสตร์หลังจากครูจัดประสบการณ์การเรียนรู้แหล่งเรียนในท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุ จุดประสงค์การเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง แม่ทอมศึกษา จำนวน 3 สัปดาห์ เป็นเวลา 15 ชั่วโมง โดยมีครูผู้สอน เป็นผู้ประเมิน ผลการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยหลังการจัดประสบการณ์ทำให้ค่าเฉลี่ย ของทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนสูงขึ้นทุกด้าน ได้แก่ ด้านการนับ 1-20 ด้านการรู้ค่า จำนวน 1-20 ด้านการรู้ค่าจำนวนเท่ากัน ด้านการรู้ค่าจำนวนที่มากกว่า–น้อยกว่าและด้านการรู้ค่า จำนวนมากที่สุด–น้อยที่สุด

1.5 ขั้นประยุกต์ความรู้และเผยแพร่ผลงานจากแหล่งเรียนรู้ เป็นขั้นที่เด็กปฐมวัยสามารถ นำความรู้ที่ได้รับจากการจัดประสบการณ์การวัดพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ได้แก่ ด้านการนับ 1-20 ด้านการรู้ค่าจำนวน 1-20 ด้านการรู้ค่าจำนวนเท่ากัน ด้านการรู้ค่าจำนวนที่มากกว่า–น้อยกว่าและ ด้านการรู้ค่าจำนวนมากที่สุด–น้อยที่สุด นำไปประยุกต์ใช้กับกิจกรรมประจำวันได้

สอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2540: 32) กล่าวว่า กิจกรรมทางคณิตศาสตร์ในแนว การจัดประสบการณ์ระดับก่อนประถมศึกษา ควรมีอุปกรณ์หรือสื่อการเรียนที่เป็นรูปธรรมให้เด็ก ได้มีโอกาสสังเกต สัมผัส ทดลอง สำรวจ ค้นคว้า แก้ปัญหาด้วยตนเอง ครูเป็นเพียงผู้จัด

สภาพแวดล้อม เตรียมกิจกรรม จัดหาสื่อ คอยสังเกตพฤติกรรมของเด็ก ตั้งคำถามกระตุนให้เด็กได้แสดงความคิด ซึ่งมีในข้อสำรวจแหล่งเรียนรู้ ให้เด็กได้สังเกตเพื่อนนำไปสู่เรื่องที่เรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทนากิต พึงตน (2536: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาผลของการจัดประสบการณ์การเล่น พื้นบ้านของไทยและการเล่นทั่วไปที่มีต่อทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยที่มีความสามารถทางด้านสติปัญญาต่างกันพบว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่น พื้นบ้านของไทยมีทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ การการเล่นทั่วไป นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ หัวญุ่นชู บุญยุ่ง (2546: 56) ศึกษาทักษะ พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นนิทานคณิต โดยทดลองกับเด็กอายุ 4-5 ปี ของโรงเรียนวัดสารนาารถนมาราม จำนวน 15 คน ผลการศึกษา พบว่า เด็กปฐมวัย ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นนิทานคณิตมีทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ในทุกทักษะสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 และเมื่อจำแนกรายการ พบว่า ในด้านการนับ การรู้ค่าตัวเลข การจับคู่ การเปรียบเทียบการเรียงลำดับสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตนาوارรณ เดือนฉาย (2541: 84) ที่ได้ศึกษาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับ การจัดกิจกรรมคิดป่วยภาพนookห้องเรียน โดยทดลองกับเด็กอายุ 4-5 ปี ที่ศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาล ปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 ของโรงเรียนพิมายสามัคคี จำนวน 30 คน ผลพบว่า เด็กปฐมวัย ที่มีคะแนนทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ในระดับต่ำที่ได้รับการจัดกิจกรรมคิดป่วยภาพนook ห้องเรียนมีทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

2. ความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยต่อการจัดประสบการณ์โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในห้องถิน เรื่อง แม่ทอมศึกษา โดยภาพรวมมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{x} = 2.83$) ซึ่งสอดคล้องกับ สมมติฐานที่ว่างไว เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นพบว่าอยู่ในระดับมากทุกประเด็น จากผลการศึกษา บ่งบอกให้ทราบว่าเด็กปฐมวัยพึงพอใจต่อการจัดเรียนรู้จากการจัดประสบการณ์จากแหล่งเรียนใน ห้องถิน เรื่องแม่ทอมศึกษา เพราะ การจัดประสบการณ์โดยใช้แหล่งเรียนแม่ทอมศึกษา เป็นการจัด ประสบการณ์จากแหล่งเรียนรู้ที่นักเรียนให้ความสนใจ ประกอบกับเป็นการเรียนรู้ที่เด็กได้ ลงมือปฏิบัติจริง ทำให้เด็กเกิดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น ส่งผลต่อความเข้าใจในทักษะ พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ที่เด็กเห็นอย่างเป็นรูปธรรม ทำให้เด็กเข้าใจ และเรียนรู้อย่างมีความสุข รวมทั้งที่เด็กได้การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนทำให้เกิดความสนุกสนานในการเรียนรู้ซึ่งสอดคล้อง กับแนวคิดของ ฟ้ามุ่ย สุกัณฑ์ (2548: 25) กล่าวว่า ความรู้สึกที่ดีหรือทัศนคติที่ดีของบุคคลซึ่งมัก เกิดจากการได้รับการตอบสนองตามที่ตนต้องการ ก็จะเกิดความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งนั้น

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในห้องถิน สามารถพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ กระตุ้นให้เด็กเกิดการคิด มีปฏิสัมพันธ์กับแหล่งเรียนรู้และสื่อชั้นเรียน เช่น ผู้มีบทบาทในการเตรียมความพร้อมเด็ก กระตุ้นการทำกิจกรรม การสังเกต การตอบคำถาม การแสดงความคิดเห็นที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กับการฝึกฝนให้เด็กรู้นับจำนวน เปรียบเทียบค่าที่มากกว่า น้อยกว่า จากสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ฝึกฝนการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับ การใช้เหตุผลและการเปรียบเทียบสิ่งต่าง ๆ จะทำให้สามารถประเมินผล และตัดสินใจลงคิด ได้อย่างถูกต้อง

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า การจัดประสบการณ์โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในห้องถิน เรื่อง แม่ทอมศึกษา เป็นการจัดประสบการณ์ที่สามารถพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย เพื่อให้เด็กสามารถนำไปพัฒนาในการเรียนในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่าการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในห้องถิน เรื่อง แม่ทอมศึกษา สามารถพัฒนาทักษะคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยให้สูงขึ้นได้ ดังนั้น ครูผู้สอนปฐมวัยจึงควรนำจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในห้องถินเรื่องแม่ทอมศึกษานี้ไปใช้ในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย

2. ครูควรชี้ให้นักเรียนเห็นคุณค่าของแหล่งเรียนรู้ในห้องถินและชุมชนของตนเอง เพื่อให้นักเรียนจะได้เกิดความซาบซึ้งและเห็นคุณค่าของกรอบอนุรักษ์แหล่งเรียนรู้ในห้องถินของตนเอง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ควรศึกษาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในห้องถินของเด็กปฐมวัย เพื่อพัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ ของเด็ก เช่น ทักษะด้านภาษา ทักษะด้านสังคม ทักษะด้านวิทยาศาสตร์ ทักษะด้านความคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น

2. ควรทำการศึกษาเชิงเปรียบเทียบ ผลการเรียนรู้ และความคงทนของความรู้ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์จากการเรียนโดยใช้จัดประสบการณ์การเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น กับรูปแบบการสอนตามปกติ หรือรูปแบบการสอนอื่น ๆ

